

In natale domini et in sanctam Mariam genitricem

Τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου] εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν [εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν θεοτόκον.

1 Ἀδιήγητον πέλαγος δι' αἰῶνος ἐμφανίζεται σήμερον, ἐρεύνης ἀνθρωπίνης βαθύτερον ὑπάρχον. Βυθὸν ἀκατάλημπτον ἐξαντλεῖν ἐπεχείρησα καὶ ὅσον διερευνῶ βαθύτερος ἀναφαίνεται. Γνωσὶν ἀρρήτων καὶ σοφίαν κατοπτεῦειν προ θέμενος, τῷ ἀγῶνι βαπτίζομαι τῆς τοιαύτης ζητήσεως. Δυνάμεις ἠγνόησαν τὸ τοιοῦτο μυστήριον καὶ πῶς ὑποστήσομαι τὰ ἄλεκτα διηγήσασθαι; Ἐχέτω ἡ ἑορτὴ παρ' ἑαυτῇ τὰ ζητήματα πᾶσαν θνητὴν ἔννοιαν νοητῶς ὑπερβαίνοντα. Ζάλη θαλασσῶν πρόκειται ἄπλευστος, ἐκ βυθῶν ἀθεωρήτων τὴν ὑπόστασιν ἔχουσα. Ἡ κτίσις τὸν κτίστην σήμερον ἀνυμνεῖτω, ἱκετηρίους φωνὰς καὶ ᾠδὴν ἀναπέμπουσα. Θεσαυρὸς οὐράνιος ἐν τῷ ἀγῶνι κατοπτεῦεται· δραμόντες οὖν κατίδωμεν τὸ τοιοῦτο μυστήριον. Ἴδε πῶς ἡ γῆ τὸν οὐρανὸν ἐμιμήσατο· τὸν γὰρ πρὸ ἑωσφόρου ἥλιον ἀμιλλομένη προβάλλεται. Καταλάμπει τὰ σύμπαντα ἡ τοιαύτη φωταγωγία ἀνύκτερος ὑπάρχουσα καὶ φαεσφόρον διαύγασμα. Λαμπηδόνες θεόπνευστοι οὐρανόθεν προέκυψαν, εἰς ὅλα τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης διέδραμον. Μαρία ὑποδέχεται τὸν ἐν πᾶσιν ἀχώρητον καὶ φέρει ἐν κοιλίᾳ τὸν τοῦ αἰῶνα κρεμάσαντα. Νῦν ὁ κόκκος ἐσπάρη ἐν τῇ χώρᾳ τῆς χάριτος καὶ στάχυν ἐβλάστησεν θεογνωσίας πολυφόρον. Ξενίζει τοὺς ὀρώντας ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις, πῶς ἡ θάλασσα τὴν ἄβυσσον περιβάλλεται. Ὁ πολύτιμος μαργαρίτης ἐν τῷ ὀστράκῳ κεκόλληται καὶ τοῦτον ὡς ἔμπορος Ἰωσήφ ἀνεζήτησεν. Παιδίον μαστεύεται ἐν ἀγκάλαις μητρὸς καὶ τρέφει τὰ σύμπαντα, διὰ παντὸς ἐσθιόμενος. Ῥάβδος ἄνθος ἐβλάστησεν καὶ ῥίζαν εἰς βάθος διέδωκεν, ἀστὴρ ἀστέρα προβάλλεται καὶ φάτνη τὸν τόκον ἀσπάζεται. Σπάργανα πυρὶ ἐνειλίττονται καὶ μείωσις τούτων οὐ γίνεται· ζῶα ζῶῃν ἀναμάττονται καὶ σπήλαιον, φῶς ὑποδέχεται. Τρέχει πρώτη Βαβυλῶν ἐκ Περσίδος δῶρα κομίζουσα, Αἰθιοπία δὲ φθάσει, χερσὶν Θεὸν ὑποδέξασθαι. Ὑμνωδοῦσιν ἄγγελοι καὶ ποιμένες ψάλλουσι, ἄνθρωποι δόξαν Θεῷ προσκομίζουσι, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνην γνωρίζοντες. Φόβῳ Σαλώμη συνέχεται καὶ φωνῇ τὸν κριτὴν ἐκμειλίττεται, Δεσπότην τὸν τεχθέντα ὠμολόγησεν καὶ οἰκείας πληγῆς ἠλευθέρωται. Χερσὶν βαστάζει τὸν ἄχραντον καὶ χαρὰν ἐπέγνω σωτήριον. Ψυχαὶ δικαίων ἀγάλλονται καὶ χοροὶ βροτῶν εὐφραίνονται, ἡ ἔρημος πόλις ἐπέγνωσται, βασιλέως ἐνδημήσαντος. Ὡς ὁ τόκος ἄλεκτος, καὶ ἡ μήτηρ ἀμίαντος· καὶ διὰ ταῦτα πάντα ἀδιήγητον δι' αἰῶνος ἐμφανίζεται πέλαγος ἐρεύνης ἀνθρωπίνης βαθύτερον ὑπάρχον.

2 Ὡς σύλληψις ἄλεκτος καὶ τόκος ἀτράκτευτος, ὧς ἐνθυμήσεως πράγματα καὶ ἐκπλήξεως θαύματα, ὧς παρθένη ἀνύμφευτε καὶ μόνη μετὰ τὸν τόκον ἀμίαντε.

3 Ὁρῶ τὴν παρθένον πόλιν τὸν βασιλέα ἐγκολπιζομένην, ὀρῶ ναὸν ἔνθεον τὸν ἐν ὑψίστοις σκηνώσαντα καὶ ἐν αὐτῷ ἱεουργήσαντα, ὀρῶ κιβωτὸν ἁγίαν τὴν διαθήκην περισφίγγουσαν, ὀρῶ στάμνον χρυσὴν τὸ μάννα προβαλλομένην, ὀρῶ στήλην ἄλυτον τὸν χαρακτήρα βαστάζουσαν.

4 Ὡς τοῦ θαύματος· ἐκ δρόσου πῦρ λατομεῖται καὶ ἐξ ὕλης φλοῶς ἐξάπτεται, ἡ βάτος φλόγα ἐνδύεται καὶ τὸ ὄρος μείωσιν οὐκ ἐπιδέχεται· ἴχνη Θεοῦ κατοπτεύονται καὶ ἔρευνα ζητήσεως οὐ γινώσκειται.

5 Πλείω τοῦ ἐπὶ τῆς κοσμοπιΐας ὑποκειμένου οὐρανοῦ, ἄλλον ἐπίγειον οὐρανὸν θεωρῶ· ἐκεῖνος τῷ λόγῳ Κυρίου ἀφιλονείκως βαστάζεται καὶ οὗτος τῷ τόκῳ Κυρίου ἀνερμηνεύτως λαμπρύνεται, ἐκεῖνος προβάλλεται ἥλιον αἰσθητὸν καὶ οὗτος ἐξέλαμψεν ἥλιον νοητὸν.

6 Ἄντι ἑωσφόρου ἔδειξεν τὸν πρὸ ἑωσφόρου, ἀντὶ σελήνης τὴν μήτραν τὴν ἄλοχον, ἀντὶ ἀστέρων τὴν τῆς γαστρὸς καθαρότητα, ἀντὶ τῶν νεφῶν τὸ ἐκ τοῦ σώματος περιβόλαιον· ὄντως οὐρανὸν ὄρω τὴν παρθένον τῆ σήμερον πλεόν τοῦ ἐπὶ τῆς κοσμοποιίας ταῖς ἀρεταῖς ἀπαστρέπτουσαν.

7 Δίχα χειρῶν ἐπιλήψεως ἐξ ὄρουσ λίθος λαξεύεται ὄνπερ προῖστόρησεν Δανιήλ ὁ σοφώτατος. Ἄνηρ οὐ πάρεστι πρὸς συνάφειαν καὶ μήτηρ τέτοκεν τὴν ἀλήθειαν, ἡ πύλη τοῦ παλατίου ὄρατο ἡσφαλισμένη καὶ ἔνδον ἐν τῷ κοιτῶνι ὁ βασιλεὺς ἐγνωρίζετο.

8 Σὺ 20ἐριζώθης, 20 παρθένε, 20ὡς κέδρος ἐν τῷ λιβάνω· 20 ὡς γὰρ παράδεισος Κυρίου ἔδωκας 20εὐωδίαν. 20 Σὺ 20ὡς φοῖνιξ ὑψώθης 20 ἐν δόξῃ· τῆς γὰρ σῆς γλυκύτητος ἡ οἰκουμένη πεπλήρωται. Σὺ 20ὡς ἐλαία εὐπρεπῆς 20 καρπὸν προήνεγκας δόξης καὶ τὸ ἄνθος σου ἄρωμα εὐωδίας

9 Σὺ 20ὡς ἄμπελος ἐβλάστησας 20 βότρυν καὶ ἡ εὐφροσύνη τοῦ οἴνου σου πίνεται καὶ οὐ λείπεται. Σὺ 20ὡς λίβανος, 20 λίβανον προσεδέξω καὶ 20ὡς σμύρνα ἐκλεκτή, 20 χρυσὸν καὶ σμύρνα σοι προσηνέχθη. Σὺ 20ὡς τερέβινθος ἐξέτεινας κλάδους 20 καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἔθνη πεπλανημένα κατέδραμον.

10 Σὺ 20ὡς πλάτανος 20 ἀνυψώθης ἐφ' ὕδατος, τὴν γὰρ πηγὴν τῆς ζωῆς ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐβάστασας. Σὺ 20ὡς ῥόδον 20 εὐχρῶον ἐν γυναιξίν 20 ἀνεβλάστησας 20 καὶ 20ὡς κρίνον 20 ἀδιάφθορον τὴν εὐωδίαν ἐξέπεμψας. Σὺ 20 πρὸ τοῦ αἰῶνος 20 Θεὸν βαστάσαι προώρισαι καὶ 20 ἔως 20 τοῦ 20 αἰῶνος 20 διαμένει ἡ λοχεία σου. Σὺ μήτηρ τῆς ἀγάπης.

11 Τοὺς γὰρ 20 ἐπαίνους 20 σου ἀναγγέλλουσι 20 λαοὶ 20 καὶ τὴν δόξαν σου 20 ἀπαγγελεῖ ἡ ἐκκλησία· ἐν 20 γὰρ 20 τῷ ἀναλαμβάνειν σε στολὴν δόξης, 20 υἱὸν Θεοῦ τέτοκας πρὸς ὃν κράζει ὁ Πατήρ· «20 Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε».

12 «Κύριος εἶπεν πρὸς με· «Υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20»· οὐκ ἔχω μετὰ σέ ὡς σὲ διὰ σέ· εἶς γὰρ ἐξ ἑνός· «20 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20» εἰς ἄλειμμα ἀθλούντων καὶ βασιλέα τυραννουμένων· «20 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20», εἰς γαλήνην πολεμουμένων καὶ δόξαν ἀπεγνωσμένων.

13 «20 Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20», εἰς ἐκδίκησιν διωκομένων καὶ ζωὴν τεθανατωμένων, εἰς ἦθος χρηστὸν καὶ θειοτέραν βελτίωσιν· «20 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20», συγκληρονόμον μετὰ σέ ἢ σὺν σοὶ οὐ προέκρινα.

14 Ἀρρήτως, ἀρρεύστως, ἀφράστως, ἀφθάρτως «20 Υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20»· πάντα τὰ τῆς φύσεως ἐπεκένωσα, ἔχων ὡς ἐμαυτὸν καὶ σὲ Υἱὸν ἐπικόλπιον· ἰσορρόπῳ γὰρ βουλήσει Βασιλέα σε ἔχρισαι· «20 ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20», ἀφιλονείκως ἐξαπλώσας τῇ θελήσει τὴν δύναμιν, βουληθεὶς Υἱὸν γεννῆσαι, Θεὸν ἐγέννησα τέλειον.

15 «20 Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20» οὐ παρὴν αἰὼν εἰς τὴν τοῦ γεννήσαντος προαίρεσιν, οὐ μεσιτεία τινὸς ἵνα φθάσῃ τὸ γέννημα, οὐκ ἐνθύμημα ἀγγέλων, τὸ νόημα βαθύτερον ὑπάρχον, οὐ χρόνος, οὐ διάστημα, οὐ βραδυτῆς σκέψεως, ἀλλ' ὅλον ἑαυτὸν εἰς τὸν παῖδα μεταβαλὼν. «20 Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε 20».

16 «20 Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά 20», Κυρίου ἐπιδημήσαντος ἀνακαινίσει τὰ σύμπαντα ἵνα κόσμος ὁ ἄκοσμος πάλιν ἄνωθεν κοσμηθῇ; «20 Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη 20»; Τὴν ἐκ τοῦ σώματος μορφὴν ἐκουσίως ἐλόμενος, τὸ πλανώμενον πρόβατον ζητήσας κατέσπευσεν.

17 «20 Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη 20», βασιλέως παρόντος τὸν ἀντάρτην χειρώσασθαι ἵνα τῆς πρώτης φθορᾶς ἐλευθερώσῃ τὸν ἄνθρωπον; «20 Καὶ ἵνα τί

ἐφρύαξαν ἔθνη20», ποιμένος ἐνδημοῦντος ἐμφράξει φάρυγγα ἄπληστον, ἵνα μὴ πάλιν ὁ ὄφρις ἀρχαίαν δάκη πλευράν;

18 «20Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη20»; Ἐν τῷ τῆς γαστρὸς ἰσθμῷ ἐξυφάνας τὸ τῆς θεότητος ἔνδυμα, ἐνέδυσεν τὸν κόσμον ἀφθαρσίας ἱμάτιον. «20Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη20»; Ἄνω ἀμήτωρ Υἱὸς καὶ κάτω ἀπάτωρ ὄν βρέφος· οὐ γὰρ ἄνθρωπος προέκοψεν εἰς Θεὸν, ἀλλὰ Θεὸς ἀνεδέξατο ἄνθρωπον.

19 «20Καὶ ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά20»; Ἐφρύαξαν ἔθνη τὰ ἑλληνικά, ἐμελέτησαν λαοὶ Ἰουδαῖκοι κενά. Τί φρυάττετε καὶ οὐ φρίττετε καὶ μελετᾶτε κενὰ καὶ οὐκ ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐκ παρθένου προελήλυθεν Υἱὸς ὁ ὑπάρχων τῆς τεκούσης δημιουργός;

20 Ὁ νόμος προεδήλωσεν καὶ οἱ προφήται προανεφώνησαν καὶ οὐ σιωπῆ ἐγένετο τὸ τοιοῦτο μυστήριον. Καὶ ὑμεῖς μελετᾶτε «20κενὰ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ20».

21 Εἰ μὲν ἠγνόεις τὸ πρᾶγμα, παράνομε Ἰουδαῖε, δικαίως καὶ ἐζήτεις τὸν τρόπον· οὐκ ἤκουσας πάλαι Ἡσαΐου ἐν προφήταις κρίζοντος· «20Ἀκούσατε δὴ, οἶκος Δαυίδ, μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχει ἄνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σήμιον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήμψεται καὶ τέξεται υἱὸν καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.20»

22 Καὶ σὺ παρακαλύπτων τὴν ἀψευδῆ τοῦ προφήτου φωνὴν μελετᾷς 20κενὰ κατὰ τοῦ Χριστοῦ·20 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἔτεκεν καὶ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ἰδοὺ ἡ παρθένος ἡ τὸν ἀχώρητον χωρητῶς ἀφιλονείκως ἐν τῇ κοιλίᾳ χωρήσασα, ἰδοὺ ἡ παρθένος ἡ τὸ πῦρ τῆς θεότητος ἀγκάλαις ὑποδεξαμένη καὶ ὡς βάτος μὴ φλεγόμενη, ἰδοὺ ἡ παρθένος ἡ τὴν προκόσμιον εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ὡς στήλη βαστάσασα καὶ ἀσάλευτος διαμείναςα.

23 Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἡ ὑπὸ 20ἀγγέλων ἀνατραφεῖσα20, ἀύξηθεισα, σφραγισθεῖσα, μνηστευθεῖσα. φυλαχθεῖσα, ἀγιασθεῖσα, νυμφευθεῖσα καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ γενεαλογηθεῖσα. «20Τοῦ γὰρ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν20». Οὕτως; Πῶς ἦν ἡ γέννησις Ἰησοῦ Χριστοῦ; Παρθένος τις ἦν ἐκ φυλῆς Ἰουδα, τὸ δαυιτικὸν κατάγουσα γένος, πατρὸς Ἰωακείμ, μητρὸς Ἄννας, ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ἣτις οἶκος ἄρτου ἐρμηνεύεται.

24 Ὑπῆρχεν ἡ παῖς γένει βασιλικῶ καὶ πασῇ ἀρετῇ ἐκεκόσμητο, τὸ ἐκ δαυιτικῆς ρίζης διασώζουσα κάλλος, καθαρὰ καὶ ἄσυλος χώρα· αὕτη ὑπῆρχεν ἐν οἴκῳ τῶν γεννητόρων εὐγενῶς τρεφομένη, παλάτιον περιηνηθισμένον, σφραγίδι βασιλικῆ φυλαττομένη, λαμπὰς θεοπτίαν φέρουσα τῷ παντὶ κατέλαμπε κόσμῳ, ὡς δέσποινα ὑπεροπτεύετο τὸ ἐν γυναιξὶν αἰδέσιμον ἐμφανίζουσα.

25 20Ἐν ναῶ Κυρίου ὡς περισσότερὰ20 ἀφωρισμένη, ὁσίῳ ἀνδρὶ μνηστεύεται τῷ Ἰωσήφ, περὶ τὸ δαυιτικὸν ἀγχιστεύοντι γένος. Δέχεται οὖν τὴν οἰκειώσιν τῆς μνηστείας ὁ Ἰωσήφ καὶ ὠμολόγησεν τὸ συνάλλαγμα, ἠγνοηκῶς τοῦ μέλλοντος τὸ ἀντάλλαγμα.

26 Τί γὰρ φησιν; «20Εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἀγίου». Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν20 ἐλογίσαστο μῆτε ἀνακρίναι, ἐπειδὴ Θεοῦ συνέργεια ἦν, μῆτε παραδειγματίσαι διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ ὑπερβάλλον τῆς κόρης, μῆτε ἀναγγεῖλαι τινὶ διὰ τὴν ἐπισκιάσασαν δύναμιν, ἀλλ' 20ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

27 Ἄγγελος20 δὲ 20Κυρίου κατ' ὄναρ20 φαίνεται λέγων αὐτῷ· «20Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυίδ, τί ἀπολῦσαι λάθρα20 ζητεῖς τὴν πάλαι ὑπὸ τῶν προφητῶν προαναφωνηθεῖσαν ἀμνάδα; Τί 20ἀπολῦσαι λάθρα20 ζητεῖς τὴν ἀσύλητον χώραν καὶ οὐράνιον ὑποδεξαμένην καρπὸν; Τί 20ἀπολῦσαι λάθρα20 ζητεῖς τὴν τὸ πῦρ τῆς θεότητος ἀμειώτως χωρήσασαν καὶ ξένην τοῦ ἐπὶ τοῦ Σινὰ Θεοῦ παρουσίαν ἐμφανίζουσαν;

28 Ἄλλα «20μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν²⁰».

29 Ὡ δέσποτα, διὰ τί μὴ φοβηθῶ παραλαβεῖν τὴν παρθένον; Πλησίον ἐστὼς οὐ τολμῶ καθορᾶν τὴν ἐν αὐτῇ ἐπισκιάσασαν δύναμιν καὶ μὴ φοβηθῶ παραλαβεῖν τὴν παρθένον; Φλὸξ ὅλη μεταμεμόρφωται· ἐκεῖνον γὰρ ἐν κοιλίᾳ φέρει τὸν κορυφᾶς ὀρέων συγκαίοντα ἐν ὀργῇ καὶ φλόγα στολίζοντα τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις· κἀγὼ μὴ φοβηθῶ παραλαβεῖν τὴν παρθένον;

30 Αὐστηρῶ τῷ βλέμματι καταπλήττει τοὺς ὀρῶντας καὶ ἀπαρνούμενη τὸ γένος εἰς θεοπτίαν τινὰ ἢ παῖς μεταμεμόρφωται καὶ ἄλλον τινὰ χαρακτήρα φέρει τῆς ὄψεως· κἀγὼ μὴ φοβηθῶ παραλαβεῖν τὴν παρθένον;

31 Σὺ ἐμεσίτευσας τῇ παρθένω τὸν τόκον· συνήγορος ἐγένου τοῦ ὀρωμένου θεάματος. Σὺ τὴν κόρην εἰς ἑτέραν μετέδωκας ἀφομοίωσιν, ἔδωκας ἀσπασμὸν καὶ συνέλαβεν τὸν ἰλασμὸν, εἶπας «20Χαῖρε²⁰» καὶ ὁ 20Λόγος²⁰ ἐν αὐτῇ 20σὰρξ ἐγένετο²⁰. Καὶ σὺ, ὁ ἐν ταῖς ἄνω δυνάμεσιν, ἀντωπῆσαι τῷ ἀποστείλαντί σε μὴ δυνάμενος, ἐμοὶ τῷ ἐν ὑλώδει κειμένῳ βίῳ λέγεις· «20Μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν²⁰ τὴν παρθένον;

32 Λειτουργῶ τῷ τόκῳ ἄλλ' οὐχ ὑπουργῶ τῷ τρόπῳ· καθορῶ τὸ φῶς ἄλλ' οὐκ ἐρευνῶ τὸ πῶς· συγκρίνω τὰ κατ' ἐμὲ ἄλλ' οὐκ ἀνακρίνω τὰ ὑπὲρ ἐμέ· τῆς γαστρὸς στενάζω τὸν ὄγκον ἀλλὰ καὶ τῆς φύσεως πείθομαι τῷ ὄρῳ.

33 Ἀπολύσω; Ἄλλ' οὐ συμφέρει. Ἀνακρίνω; Ἄλλ' οὐχ ὑπομένω. Ἐρευνήσω; Ἄλλ' οὐκ ἐξιχνιάσω. Προσέλθω τῷ νόμῳ; Ἄλλ' ἀντιλέγω τῷ ἐν αὐτῇ χρηματίζοντι βασιλεῖ.

34 Τί λέγεις ὅτι «20μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου²⁰»; Γυναῖκα ἐμὴν ποίαν; ἀνδρείω ζυγῷ μὴ ὑποζευγθεῖσαν ἀλλὰ ναδὸν τοῦ Δεσπότου ἀναδειχθεῖσαν; Λέγεις γυναῖκα ἐμὴν· διὰ τί;

35 Δοῦλος ἐγὼ τῆς παρθένου, ὦ δέσποτα, καὶ οὐκ ἀνὴρ, φρουρεὺς καὶ οὐ κύριος, παραθηκοφύλαξ καὶ οὐ σύζυγος, οἰκέτης καὶ οὐ νυμφίος. Ἐὰν φεύγη εἰς Αἴγυπτον, οὐκ ἀπολιμπανοῦμαι· ἐὰν τίκτη, ἐφίστα μαι· μαστεύει καὶ θαμβοῦμαι. Ἐκ γὰρ τῆς ἀκροτόμου πέτρας, βρῦει γάλα ζωῆς καὶ παρέχει πᾶσιν τροφήν.

36 Ἐκ ταύτης τῆς ἁγίας παρθένου προῆλθεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτῷ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.